

Meeneste har en ikke ringe Betydning ved Begravelser. Dette tilfødes i § 2. Det er det, som det ærede Medlem ikke kunde finde anden Indvending mod, end at der staar disse Ord i § 2: „Ved Jordfæstelsen er det tilladt den eller de Personer, som dertil ere bestemte af den afdøde eller af den, som besørger Jordfæstelsen, at tale paa Begravelsesplads eller i Kirke, der ikke tilhører et enkelt Trossamfund.“ Det er klart for alle, hvad Meningen er dermed; og det er jo ikke sagt, at det skal staa aldeles i Løben, som det staar i Lovforslaget. Meningen er den, at naar et Trossamfund har indrettet sig en særlig Begravelsesplads, saa skal Begravelserne foregaa med dette Trossamfunds Ceremonier, og der skal ikke tillades noget udenfor disse. Jeg er her ikke enig med den ærede Forslagsstiller. Hvorfor skal der her gøres den Restriktion? Paa Folketjens almindelige Begravelsespladser skulde det altsaa tilfødes at tale uden Ceremonier, men ikke paa Jøders og Katolikkers Begravelsespladser. Det er ikke rigtig! Det er imidlertid noget, som kan rettes; det er kun en ganske subtil og ganske speciel Indvending mod det store og almengyldige Princip, at der overhovedet kan tale andre ved Begravelser end Præster. Det ærede Medlem er enig med mig i, at det skal man virke hen til; hvorfor skal man ikke benytte den Lejlighed, som her gives, hvor vi fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) fik, synes jeg, en fortrinlig Støtte, hvor vi altsaa fra den Side heri Landet, som han nærmest repræsenterer, har set, at der er megen Sympati for Tanken, og hvor der fra den Side, som det ærede Medlem fra Middelfart (Henning Jensen), den ærede Forslagsstiller, og jeg høre til, er den samme Sver for dette, og endelig hvor vi have hørt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm), at han har megen Øjst til at komme ind paa denne Sag? Hvorfor vil da det ærede Medlem ikke bruge med os denne Lejlighed til at faa gennemført en lille, meget rimelig, retfærdig og virkelig billig Reform, som ophever, hvad der i Øjeblikket er stødende for manges Følelse, og som vil bidrage til, at Borgerne her til Lands kunne finde sig bedre, end de i Forvejen kunne? Jeg veed sandelig ikke, hvad det er, det ærede Medlem har saa ondt ved at komme til Rette med i dette Lovforslag. At det skulde være politiske Grunde, fordi den ærede Forslagsstiller tilfældigvis ikke tilhører den samme Gruppe som det ærede Medlem, anser jeg for fuldkændig umuligt. Jeg sender det ærede Medlems Hjærte nok til at vide, at han ikke tager dette Hensyn og særlig ikke

ved en Sag, der er af en saa alvorlig Natur som denne. Men er dette ikke Tilfældet, vil jeg opfordre det ærede Medlem til at overvinde sine Betæneligheder og bruge sin særegne Videns og Dydighed til at hjælpe os med at faa dette Lovforslag i en god Form vedtaget som Lov. Der kan jo ikke være Tvivl om, at der her virkelig er et Grundlag til Stede, som vi kunne bruge, hvis vi have god Vilje dertil.

Forslagsstilleren (Henning Jensen): Efter de Ytringer, som ere faldne, og som have været ret tilfredsstillende for mig som Forslagsstiller, skal jeg fatte mig temmelig kort. Jeg er i det hele taknemlig for denne Diskussion, og særlig er jeg det ærede Medlem fra Stubbetøbing (M. J. Larsen) taknemmelig. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Stubbetøbing har været Genstand for nogen Miskenndelse eller Misforstaaelse, baade fra det ærede Medlem, som nu satte sig og fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds. Det ærede Medlem fra Stubbetøbing udtalte ganske tydeligt, at han var enig med mig om Hovedsagen, at ved Begravelser skulde enhver kunne tale. Det er for mig Hovedsagen. Derimod lægger jeg ikke stor Vægt paa den Kritik — eller rettere sagt, jeg lægger Vægt paa det ærede Medlems Kritik, og jeg forstod den overordentlig godt. Det ærede Medlem rettede sin Kritik mod mit Forslag, fordi det ærede Medlem søgte Trang til at vise sin juridiske Skarpsindighed. Dette Forslag er blevet omtalt af to Jurister, og af disse behøvede det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) ikke at vise sin juridiske Skarpsindighed, den er os alle vel bekendt, hvormod den anden Jurist, det ærede Medlem fra Stubbetøbing — jeg vil ikke sige behøvede, men i alt Fald søgte Trang til at vise sin juridiske Skarpsindighed. Jeg tror nu ikke, at der er noget Medlem her i Tinget, som ikke erkender det ærede Medlems Skarpsind, men i dette specielle Tilfælde har det ærede Medlem, som sagt, selv søgt Trang til at vise sin juridiske Skarpsindighed, og han viste den da ogsaa paa en meget eklatant Maade. Hvad den Indvending angaar, at dette Forslag er en Stump, henholder jeg mig til, hvad det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) sagde, at det jo netop maatte ligge nær for det ærede Medlem, deri at se en Anbefaling for Forslagets Gennemførelse, da vi nu ere komne ind paa Stumpforslagspolitikken. Til den ærede Minister skal jeg kun gøre den Bemærkning, som forresten ogsaa er fremkommen fra andre ærede Talere, at naar han sagde, at man